

живѣе освѣнь за него а въ сщцото време тя не можяше да го търпи.

„Имаше въ Тиръ единъ младъ Ликтянинъ (а) на имме Малахонъ, даренъ съ чудна хубость, но избѣженъ, жженствененъ и предаденъ на удоволствіята. Той не са грижаше освѣнь за опазванъето на нѣжността на цвѣтаа си, да рѣши русата си коса която са вълнуваше на рааментѣтъ му, да са мажи съ благоуханія, да придава еддна прелестъ на нагѣвкытъ на дрехата си, найподирь даа въспѣва своитѣ любовности на лирата си. Астарбея го о видѣ, обыкнѣ го и стигнѣ до полуда за него. Тя го оммрази защото той питаеше страсть къмъ друга жена: отътъ друга страна той са боеше да са изложи на жестококата ревность на царя. Астарбея, като мисляше се беіеси презрѣна, остави са на мстителността си. Въ отчаяяніето си, тя си вообрази че може да направи да мине Малахонъ намѣсто на чужденеца когото царьтъ търсяяше, и за когото казвахъ че е дошълъ съ Нарбала.

„И дѣйствително, тя убѣди въ туй Пигмаліона, и поюдкупи сичкытъ които можахъ да го извадѣтъ отъ заблужденіето. Понеже той не обычаше добродѣтелнытъ чловѣцы, и не знаеше никакъ да ги различава, той бѣше обиколень отъ чловѣцы своекористны, коварны, готовы да испълнѣтъ неправеднытъ му и кръвожадны поовелѣнія. Таквызи чловѣцы са бояхъ отъ силата на Астарбея, и ѣ помагахъ да лъжи царя, отъ страхъ да не арресатъ на тѣзи горда жена която владѣяше сичкото муу довѣріе. Съ този начинъ Малахонъ, ако и познатъ во о венчкія градъ за Ликтянинъ, минѣ намѣсто младыя чужденецъ, когото Нарбалъ бѣ довелъ отъ Египетъ, и бѣ затворень въ тъмницата.

„Астарбея която са боеше да не бы Нарбалъ да оббади на царя и открие нейното коварство, проводи бѣържи до Нарбала единъ чиновникъ който му рече тѣзи думы: Астарбея вы запретява да откриете на царя коіой е вашійтъ чуждинецъ; тя иска отъ васъ мълченъе, и тя ще знае какъ да направи за да остане царьтъ доволенъ отъ васъ; а между туй бѣрзайте да испроводи-

---

(а) Отъ града Ликтусъ въ островъ Критъ.